

det lærde Skolevæsen, en lille Reform, som jeg ikke havde foreslaaet, men som blev foreslaaet af forskjellige Medlemmer fra forskjellige Sider her, og som jeg gif ind paa, skjøndt jeg i og for sig fandt den utilstrækkelig, da det saaledes viste sig, at den ikke lod sig gennemføre her, erklærede jeg en af de sidste Dage i forrige Samling, at jeg vilde gjøre, hvad jeg kunde indenfor Lovens Grændse, for at forbedre den da bestaaende Tilstand. Dette har jeg gjort, nemlig ved at udvirke en kongelig Anordning, som jeg tror i ikke ringe Grad har tilfredsstillet den Del af Befolkningen, som sender sine Børn i de lærde Skoler. Jeg tror at kunne sige dette, idetmindste har jeg ikke hørt Andet til Dato. Dernæst har jeg ligeledes udstedt et Cirkulære om den nærmere Gjennemførelse af denne kongelige Anordning, og det er vel nærmest dette Cirkulære, som det ærede Medlem mente stred imod den bestaaende Lovgivning, og at jeg særlig selv havde anerkjendt denne Strid ved mine Udtalelser ifjor. Dette maa jeg benegte. Jeg har udtalt ifjor, at jeg betragtede det som en af de væsentligste Feil ved den nu bestaaende Skolelov af 1871, at denne Deling i en mathematisk og en historisk-sproglig Afdeling, som den indførte, var indført i en saa vid Grad som Tilfældet var; i og for sig kunde der maasse siges endel for en saadan Deling, men den var indført i en for vid Grad. Denne Deling medførte, at man standsede med den mathematisk Undervisning i 4de Klasse for den ene Afdeling og med Latinundervisningen i 4 Klasse for den anden Afdeling, og jeg mente da, at man burde gennemføre en saadan Forandring deri, at Mathematikundervisningen for Fremtiden blev fordelt paa 6 istedetfor paa 4 Klasser i den ene Afdeling, og at Latinundervisningen blev fordelt paa 6 istedetfor paa 4 Klasser i den anden Afdeling, uden at man derfor lærte mere Latin eller Mathematik. Dette, erkjendte jeg, kunde kun gennemføres ved Lov, men dermed har jeg ikke sagt, at jeg ikke indenfor den bestaaende Lovs Grændse kunde gjøre en ganske lille Forbedring, og det er det, jeg har søgt at gjøre. Hvad er det nu, jeg har gjort? Det er, hvad der forøvrigt ikke engang fremtræder som ubetinget Befaling, men som en Anmodning til Skolerne, og jeg haaber, den efterhaanden vil blive gennemført; det er, at der anvendes en Times Undervisning paa Repetitionen af Latin i den mathematisk Afdeling i de to øverste Klasser og en Times Undervisning paa Repetition af Mathematik i den sproglige Afdeling, for derigjennem at raade saa meget Bod, som det efter de nuværende Lovbestemmelser er muligt, paa det høist Uheldige i, at Mathematikundervisning

gen væsentlig afbrydes ved 4de Klasse, og at Latinundervisning væsentlig afbrydes paa samme Tid. Man kan ikke, synes det mig, være blind for, at der ikke er nogen god Mening i, at man siger til et ungt Menneske: Du skal lære Latin, og det skal være det egentlig Vigtigste af Dine Skolefag fra det 12te til det 16de Aar, men saa skal Du fuldstændig holde op dermed; saa skal Du i to Aar ikke se paa den Ting, det forudsættes da, at Du har lært tilstrækkeligt Latin for den Brug, Du kan have derfor i Dit øvrige Liv. Den Uddannelse, man har givet Dig gennem den lærde Undervisning, Du har faaet indtil Dit 16de Aar, skal være Dig tilstrækkelig. Det er en Urimelighed; det kan ikke Andet end føre til, at de unge Mennesker faae og maa faae den Ide: Det er kun en Plage for os, det er Noget, som vi blive tvungne til ved en eller anden af Administrationens Urimeligheder. Man har ikke villet fuldt ud raade Bod paa dette, man har ikke villet gaa saa vidt, som der ikke særlig fra min Side, ikke særlig fra Høires Side, men fra forskjellige Sider, baade Høires og Venstres, bades om i Slutningen af forrige Sæsson. Nu vel da, jeg har da gjort det Videt, som jeg mener at have havt Ret til at gjøre, thi der staar ikke Noget, der kan forhindre det, i Loven, og det er mig derfor ligegyldigt, om ærede Medlemmer antage det for lovstridigt eller ikke. Det, Loven fordrer, kan fuldstændig gennemføres i Henhold til den kongelige Anordning og det Cirkulære, jeg har udstedt. Der staar, som sagt, ikke Noget som helst, som kunde forhindre mig i at gjøre, hvad jeg har gjort; forresten er jeg fuldt villig til at bære Ansvaret derfor.

Tauber: Jeg kunde ønske at gjøre flere Bemærkninger ligeoverfor den høitærede Minister, men paa Grund af Tiden skal jeg indskrænke mig til en ganske kort Bemærkning, og det er den, at den høitærede Minister har Ret i, at der ikke er mere end 3 ansatte som Kapellaner, for at bruge et gammelt Udtryk, men det forhindrer ikke, at flere end de 3 gjøre Tjeneste eller virke som saadanne. Og naar den høitærede Minister til Slutning opfordrer Thinget til at tage Lovningsloven for Universitetet under Behandling, da er jeg ganske enig med den høitærede Minister i Ønsket om, at man kunde komme dertil, men jeg vil tillade mig at minde om, at hans Forgænger har lagt Universitetet paa Sinde at foranstalte en Kodifikation af samtlige Bestemmelser vedrørende Universitetet, og dertil har jo i 2 eller 3 Aar været anvendt Penge. Maafe